І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 162. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 11-го ВЕРЕСНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, SEPTEMBER 11, 1974 No. 162. VOL. LXXXI.

Округи УНС Чикаго, Ню Йорку і Міннеаполісу відбудуть організаційні наради

Джерзі Сиґі. — Як уже інформовано, цієї п'ятниці 13 вересня, Округи УНСоюзу — Чикаго і Ню Йорк та в суботу, 14 вересня, Округа Міннеаполіс відбудуть організаційні наради. В Чикаго наради відбудуться в домі Спортового Т-ва „Леви" при 2353 Вест Чикаго вулиці. Початок назначено на год. 7 вечора. В нарадах участь візьмуть головний предсідник Йосип Лисогір, та головні радні Тарас Шпікула, д-р Мирон Куропась й інж. Анатолій Дорошенко.

В Ню Йорку наради відбудуться в залі домівки „Дністра" при 117 — евеню „А", початок о год. 7 вечора. Крім запрошених відділових урядовців та делегатів, участь в нарадах візьмуть д-р Іван Флис — заступник головного предсідника, пані Марія Душник — заступниця головного предсідника. Володимир Сохан — Головний секретар, мгр. Уляна Дячук — головний касир, Степан Гавриш — головний організатор і мгр. Іван Винник — головний контролер, Василь Оріховський — обласний організатор.

В суботу, 14-го вересня, о 6-ій годині по полудні відбудеться нарада в Міннеаполісі в залі УПЦеркви св. Архистрати Михаїла при 505-ій вулиці. Головним промовцем під час тих нарад буде головний предсідник Йосип Лисогір. Наради в згаданих Округах заплановані в рямках осінньої ювілейної кампанії УНС, яку розпочато від першого вересня ц. р. із завданням здобути в цьому році 6.000 членів та дійти до рекордового числа 90.000 членів в УНСоюзі.

КІЛЬКІСТЬ БЕЗРОБІТНИХ ЗРОСЛА ДО 5.4 ВІДСОТКА

Вашингтон. — Департамент праці поінформував, що в кінці серпня ц. р. число безробітних зросло до 5,4 відсотка всієї робочої сили ЗСА. Хоча цей зріст виносив тільки 0.1%, то все одно речники Департаменту праці виявили стривожання, бо протягом першої половини цього року число безробітних держалося на 5.2 відсотках

„Боргові зобов'язання" УНС викликають велике зацікавлення

Джерзі Сиґі. — З кінцем минулого тижня Головний Екзекутивний Комітет офіціяльно повідомив, що на рекомендацію Головної Контрольної Комісії та загалу членства він уповноважив свою допоміжну Корпорацію Віднови Міста, яка є формальним власником новозбудованої 15-поверхової Української Будівлі УНСоюзу, випустили т. зв. Боргові Зобов'язання (Promissory Note) на загальну суму вісім з половино мільйона долярів, призначену на фінансування частини коштів будівлі позичками від членів УНС, замість позичок у банках. Вже з днем 1-го жовтня члени УНС зможуть набувати ці Боргові Зобов'язання УНС на кожну суму, почнаючи від одної тисячі долярів. За ці гарантовані УНСоюзом позички виплачуватиметься тим членам УНС, які набудуть Боргові Зобов'язання, по вісім відсотків з тим, що від одної тисячі ці відсотки платиметься два рази річно, а від позичок понад одну тисячу ці відсотки виплачуватиметься квартально, себто чотири рази річно. Боргові Зобов'язання випускається на п'ять років, хоча УНСоюз застерігає собі право відкликати їх евентуально раніше. Як згадано, виплату повної позичкової суми, як і відсотків, гарантує УНСоюз.

Уже після першого повідомлення про випуск цих Боргових Зобов'язань, вони викликали замітне зацікавлення серед членства УНСоюзу, що мало свій відгомін також під час організаційних нарад Окружних Комітетів УНС Нюарку, Перт Амбою, Пассейку і Джерзі Сиґі минулої суботи, 7-го вересня, про що вже була вістка в попередньому виданні „Свободи". Під час тих нарад, на яких окремо відзначено секретарку 25-го Відділу УНС пані Квітку Стецюк за найкращі організаційні успіхи між всіма секретарками-організаторками УНС в минулому році, багато запитів було, крім організаційних справ, також у справі цих Боргових Зобов'язань. Зацікавлені цими Борговими Зобов'язаннями, які бажали б додаткових інформацій, можуть звертатися до Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сиґі.

ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС ЗДОБУТКИ ОБЛАСТЕЙ В МІСЯЦІ СЕРПНІ 1974 Р.

	Кільк. Відд.	Здобутки серпня	Здобуто в 1974
Округи стейту Пенсильвенії і Меріленду			
Філядельфія	38	46	328
Піттсбург	19	7	122
Шамокин	20	16	111
Аллентавн	12	5	76
Вилкс Бері	9	5	20
Скрентон	9	2	19
Разом:	107	81	676
Балтимор	9	3	56
Округи стейту Ню Йорк			
Ню Йорк	34	19	232
Сиракюзи — Ютика	13	2	144
Трой	7	4	86
Рочестер	9	7	84
Боффало	10	—	44
Разом:	73	32	590
Округи стейтів Ню Джерзі			
Нюарк	22	7	128
Джерзі Сиґі	11	3	106
Перт Амбой	12	16	106
Пассейк	7	—	37
Разом:	52	26	350
Округи стейтів Іллиной, Мічіґен і Огайо			
Чикаго	35	14	232

	Кільк. Відд.	Здобутки серпня	Здобуто в 1974
Детройт	20	11	152
Клівленд	20	6	102
Янґставн	9	2	15
Разом:	84	33	501
Округи Нової Англії			
Ню Гейвен	19	9	101
Бостон	5	—	27
Вунсакет	6	2	19
Разом:	30	11	147
Округи Західніх стейтів			
Центральна	6	2	38
Міннеаполіс	7	—	21
Ст. Луїс	7	—	6
Разом:	20	2	65
Необ'єднані Відділи в ЗСА	20	3	29
Округи Канади			
Торонто	25	10	162
Монтреаль	10	7	130
Ніяґара	9	11	108
Захід Канади	19	3	70
Разом:	68	31	470
Загальна сума:	457	222	2,884

ПОМИЛУВАННЯ КОЛИШНЬОГО ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА ВИКЛИКАЛО ГОСТРУ РЕАКЦІЮ

Вашингтон. — Проголошення президентом Джеральдом Фордом, що він надає колишньому президентові Ричардові Ніксонові повне і беззастережне помилування за всі проступки, чи можливі проступки, поповнені Р. Ніксоном під час його президентури, викликало гостру реакцію з боку американської публіки та законодавців, включно з рядом чільних республіканців. Речник Білого Дому заявив, що „медовий місяць" між президентом Фордом і Конґресом правдоподібно вже закінчився. Цей речник також заявив, що в неділю і понеділок, 8-го та 9-го вересня, до Білого Дому вплинуло багато телеграм і телефонів, велика більшість з яких неґативно оцінювала рішення президента Форда відносно помилування його попередника.

Сам президент Форд, який в понеділок, 9-го вересня, промовляв у Піттсбурґу на 6-ій Міжнародній Конференції для справ транспортації, мусів проходити попри ряди демонстрантів, які протестували проти його рішення виґуками: „Правосуддя однакове для всіх"., „Помилувати всіх, а не тільки Ніксона". Деякі зазначували, що президент Форд не проголосив амнестії для дезертирів і втікачів від військової служби, а помилував „злочинця Ніксона". Але в Піттсбурґу було також багато демонстрантів, які схвалювали рішення президента Форда.

Багато демократичних законодавців гостро скритикували президента Форда за помилування Р. Ніксона. Сенатор Мейк Менсфілд, лідер Демократичної більшости в Сенаті, заявив, що спеціяльний прокуратор Леон Яворський повинен зігнорувати рішення Президента і все одно покликати Ричарда Ніксона до судової відповідальности за спроби перешкодити судочинству у Вотерґейтській справі. Чільний демократичний сенатор Роберт Бирд із Західньої Вірджінії сказав, що Президент, надаючи помилування своєму попередникові, застосував „подвійний стандарт". Навіть деякі республіканські законодавці, як сенатори Роберт Пеквуд із Ореґону та Ричард Швайкер із Пенсильвенії твердили, що президент Форд не повинен був проголошувати помилування для Р. Ніксона. Інші критики заявляли що Президент повинен був підождати аж до закінчення судового процесу над Р. Ніксоном і щойно тоді, після точного перегляду всіх фактів, міг би проголосити, помилування, а не робити цього в час коли Ніксон ще навіть не був формально обвинувачений.

Проти надання беззастережного помилування для колишнього президента Ніксона заявився також прокуратор Филип Лаковара, один із помічників спеціяльного прокуратора Яворського. Ф. Лаковара, який є членом Республіканської партії, ска-

(Продовження на стр. 4-ій.)

Президент Форд заповідає перемогу над інфляцією перед 1976-им роком

Філядельфія. — Беручи участь у церемоніях, якими відзначено 200-річчя скликання Першого Континентального Конґресу, президент Джералд Форд у п'ятницю, 6-го вересня, заявив, що Америка переможе інфляцію перед 4-им липня 1976-го року, тобто перед 200-літтям проголошення Незалежности. В 1774-му році, сказав президент, головним ворогом предків теперішніх американців була Велика Британія, а в 1974-му році головним ворогом ЗСА є інфляція, яку країна мусить побороти спільним зусиллям всіх прошарів суспільства.

Хоча офіційні святкування 200-річчя Американської Незалежности почнуться щойно в березні 1975-го року, то візначування 200-річчя скликування Першого Континентального Конґресу деякі люди вважають неофіційним відкриттям цих святкувань. У четвер і п'ятницю, 5-го і 6-го вересня, до Філядельфії з'їхалися представники із 13-ох оригінальних стейтів, які відбували наради в Будинку Теслярів, де 200 років тому засідав Перший Континентальний Конґрес. В п'ятницю, 6-го вересня, відбувся бенкет, власне на якому президент Форд заявив, що країна переможе інфляцію перед 1976-м роком.

ЕВРОПЕЙСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ СПРАВ БЕЗПЕКИ ЗНОВУ НАРАДЖУЄТЬСЯ

Женева. — В понеділок, 9 вересня тут почалися дальші наради Европейської конференції для справ безпеки і співробітництва, які були перервані перед шести тижнями. Представники 35 европейських країн, а також ЗСА і Канади, мають опрацювати плятформу співпраці між Сходом і Заходом та узгіднити основні принципи, на базі яких така співпраця могла б успішно розвиватися. Як відомо, головною проблемою, об яку розбиваються всі намагання знайти погодження, є справа т.зв. вільного обміну людьми та ідеями, що її обстоюють західні держави, а на яку ніяк не хоче погодитися Москва, вважаючи, що схвалення такої засади буде однозначне з „втручуванням у внутрішні справи" інших держав.

Конференція ця почалась, як відомо, в червні 1973 року у Гельсінках з участю міністрів закордонних справ всіх заінтересованих держав. Фактична праця над договором почалась, однак, у т.зв. другій фазі в окремих комітетах у Женеві. Ці комітети мають опрацювати повний проєкт декляраціі і сподіваного договору про співпрацю між Сходом і Заходом на відтинках безпеки, економіки, культури та контактів в загальному. Ідея конференції вийшла від совєтського уряду, який в цей спосіб хоче остаточно леґалізувати европейські кордони, що сформувались після закінчення Другої світової війни і які є незвичайно вигідні для СССР, бо запевняють контролю Москви над Східньою і Центральною Европою. Згоджуючись на таку совєтську вимогу, західні держави видвигнули, як передумову, вимогу до СССР погодитися на вільний обмін людьми та ідеями між державами західнього світу та совєтського бльоку.

Згідно з наміченим пляном, закінчення конференції мало б наступити під кінець цього року у Гельсінках. Західні коментатори, однак, скептично оцінюють таку можливість, беручи до уваги не розв'язані проблеми.

Державний департамент заперечує втручання ЗСА у внутрішні справи Чіле

Вашингтон. — У понеділок, 9-го вересня, речник Державного департаменту заявив, що цей Департамент підтверджує свої попередні заяви, що ЗСА не вмішувалися у внутрішні справи Чіле за президентури марксиста Сальвадора Альєнде. Цей речник, Роберт Андерсон, таким чином заперечив твердження демократичного конґресмена Майкела Геррінґтона із Массачусетс, який твердить, що Вілліям Колбі, директор Центральної Розвідчої Аґенції, минулого квітня мав нібито заявити підкомісії Палати Репрезентантів, що уряд колишнього президента Ричарда Ніксона протягом 1970-1973-го років був призначив 8 мільйонів долярів на приховану діяльність працівників „Сі-Ай-Ей", які мали за завдання „послабити владу марксиста Альєнде. Андерсон сказав, що Державний департамент не має причини заперечувати твердження колишнього амбасадора до Чіле Едварда Корі, колишнього асистента державного секретаря Чарлса Меєра та заступника асистента державного секретаря Геррі Шлавдемана, які минулого року заявили під присягою перед конґресовою підкомісією, що ЗСА не вмішувалися у внутрішні справи Чіле та не старалися послабити, чи повалити владу марксиста Альєнде.

Три південноамериканські країни закликають знести санкції проти Куби

Вашингтон. — У п'ятницю, 6-го вересня, три південноамериканські країни, Колюмбія, Коста Ріка та Венесуеля звернулися формально до Організації Американських Держав в справі знесення дипломатичних і торговельних санкції проти Куби, встановлених цією Організацією в 1964-му році. Коментатори твердять, що звернення цих 3-ох країн вказує, що все більше південноамериканських держав схильні знести ці санкції.

Проф. Олег Федишин призначений старшим співробітником Колюмбійського університету

Ню Йорк. — Д-р Олег Федишин, надзвичайний професор політичних наук Коледжу у Річмонд, Нюйорського університету, одержав з датою 5-го вересня ц. р. призначення на старшого наукового співробітника Інституту дослідів над комуністичними справами під керівництвом проф. З. Бжезінського і Російського інституту Колюмбійського університету. Він також співпрацюватиме у програмі вивчення совєтської національної політики цього ж університету, одержавши відпуску на 1974-75 академічний рік з Коледжу у Річмонд.

Олег Федишин студіював у Бруклінському коледжі, а відтак на Колюмбійському університеті, де спеціялізувався у совєтській проблематиці та міжнародній політиці. Він написав ряд есеїв і статтей з ділянки совєтської національної політики, совєтського федералізму і на тему дисидентського руху в СССР. В 1971 р. появилася його книжка „Німецький удар на Схід і українська революція 1917-18 рр", яку опублікувало видавництво Ратґерс університету.

До половини 1974 року проф. О. Федишин був членом редакційної колеґії журналу „Сучасність".

Боронять „дружби народів СССР"

Київ. — Газета „Радянська Україна" з 3 вересня опублікувала статтю кандидата історичних наук Л. Нагорної: „Дружба народів СССР і підступи буржуазної пропаґанди". Повторяючи стандартні фрази про т. зв. дружбу народів СССР і про те, як „пропаґандистський вплив соціялістичного методу розв'язання національного питання з року в рік зростає", авторка додатково „поширює" тему ще на спробу доказати, що СССР не є колоніяльною імперією. Вона пише про „міт радянського колоніялізму", що його, мовляв, поширюють на Заході „найрізноматніші антирадянські сили — від правих і „лівих" ревізіоністів до ідеологів найреакційнішої буржуазно-націоналістичної еміґрантщини". До цих „антирадянських сил" совєтська авторка зачислює такого автора як Е. Ремонд, якого вона критикує за це, що він „вбачає" російську колонізацію України, Г. Морґентава, сенатора Генрі Джексона, який використовує „антисовєтські" писання Морґентава. З українських авторів Л. Нагорна вказує на Мирослава Прокопа, редактора „Сучасности", який, як пише вона, „дійшов до маячних тверджень про звуження в „перспективі десятиріч" територій України, Грузії та інших радянських республік в користь Російської федерації".

Л. Нагорна намагається всяко доказати, що коли йдеться про СССР, то не може бути й мови про якийсь „колоніялізм", бо, мовляв, всі „визнають величезні здобутки радянських республік СССР у розвитку економіки і культури, особливо в галузі освіти". В такій ситуації не можна, пише Л. Нагорна, серйозно ставити питання про деколонізацію совєтської колоніяльної імперії, бо такої, за її словами немає.

Працівники „Вільної Европи" виявилися аґентами польської безпеки

Ню Йорк. — Польська місцева газета „Нови Дзєннік" з 8 вересня інформує, що Анджей і Ванда Смолінські, які в 1965 році втекли з Польщі і перебували в Німеччині, працюючи в редакції радіо „Вільна Европа", потаємно повернулись до Польщі перед кількома тижнями. Варшавське радіо повідомило, що вони одержали дозвіл на поворот, бо „від довшого часу Смолінські виявляли свою лояльність і документаційною роботою змили свою вину". Польський щоденник подає, що подружжя Смолінських по втечі з Польщі подали себе за „політичних еміґрантів", але, „все вказує на це, що йдеться про пару аґентів УВ (Уряду безпеки), підкинених для Радіо комуністичною розвідкою". Їх випадок подібний до справи Анджея Чеховича, також аґента Уряду безпеки, який перед трьома роками повернувся з Мюнхену до Польщі, інформуючи відтак, що виконував в радіо „Вільна Европа" доручення комуністичної розвідки.

Дир. Евстахій Мінчак, довголітній голова 352 Відділу УНС помер у Честері

Честер, Па. — Секретар 352 Відділу УНСоюзу Ярослав Щербак інформує, що в суботу, 7 вересня, помер тут на 74 році життя св. п. дир. Евстахій Мінчак, довголітній голова 352 Відділу Б-ва св. Михаїла та довголітній член Управи Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Філядельфійської Округи св. п. дир. Е. Мінчак народився в Сільці біля Дрогобича і там в Дрогобицькому повіті був учителем та директором шкіл, а при тому і активним суспільно - громадським діячем.

Приїхавши до Америки і замешкавши в Честері біля Філядельфії, негайно включився в працю 352 Відділу УНСоюзу, де займав пост довголітнього голови Відділу, а в останніх двох роках був почесним головою Відділу. Рівнож покійний був активним в Окружному Комітеті Відділів УНСоюзу Філядельфійської Округи, і довгі роки належав до управи Окружного Комітету. Покійний був також активним в суспільно - громадській праці міста Честеру. Він був довгі роки секретарем місцевого Відділу УККА, був активним в Управі Відділу ОбВУА і був активним в управі Т-ва за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви. Дописував до „Свободи" на теми УНС та УККА. Панахида за Покійного у вівторок 10 вересня 1974 року вечером о год. 7-ій в похоронному заведенні Канявського при 2524 — 3-ій вул. Честер. Похорон з того ж заведення в середу, 11 вересня, о год. 8:30 рано до церкви св. Духа.

ПОЛЬСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ В КЛІВЛЕНДІ ПІДТРИМУЄ КАНДИДАТУРУ Б. ФУТЕЯ

Клівленд. — Польська газета „Єдносць полєк", офіційний орган Товариства польок у ЗСА, з 27 серпня опублікувала повідомлення про те, що управа цього товариства формально на своєму засіданні 16 серпня схвалила підтримати кандидатуру д-ра Богдана Футея на конґресмена з 23-ої виборчої округи. Одночасно управа дала підтримку також кандидатурі на сенатора теперішньому посадникові Клівленду Ральфові Перкові. В газеті крім того поміщено ширшу інформацію про Богдана Футея.

ЦЕЇ СУБОТИ ВІДБУДЕТЬСЯ БЛАГОСЛОВЕННЯ МОНУМЕНТАЛЬНОГО ХРЕСТА НА ЦВИНТАРІ СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРЗІ

Ню Йорк. — Минулої неділі, 8-го вересня, відбулося чергове засідання довірених (тростистів) Українського Католицького Цвинтаря в Гамптонбурзі, Ню Йорк, з участю стемфордського Владики Йосифа Шмондюка, о. прелата Василя Федаша, о. прелата Стефана Хрепти, о. Леона Моска, о. декана П. Федорчука та д-ра Івана Флиса, д-ра Василя Вереша, Василя Чолія, проф. Василя Ленцика, проф. Юго Мазея та архітекта інж. Аполінарія Осадци. Після прийняття протоколу, що його відчитав д-р Іван Флис, та фінансового звіту, що його склав Василь Чолій, стверджено, що досі закуплено на тому цвинтарі вже кругло 400 місць на могили, при чому 57 місць закупили: ОО. Василіяни.

Владика Йосиф поінформував про будову на тому цвинтарі монументального Хреста, який матиме 40 стіп ширину своїй підставі. Свого часу було повідомлення, що хрест буде вирізьблений у бронзових плитах і у відповідь на це були цілком слушні завваги (мистець Яків Гніздовський у „Свободі"), що у сьогоднішньому світі такі цінні бронзові плити можуть бути знищені, отже рішено виконати різьбу таки в граніті в Італії. Кошти Хреста виноситимуть приблизно 85,000 долярів. Різьби в граніті з усіх боків включатимуть такі історичні та соборні символи, події і особи, як: Володимирський Тризуб, Берестейська Унія, виїзд українського еміґранта з Европи та приїзд до ЗСА із зором, звереним на церкву, Св. Йосафат, Слуга Божий митрополит Андрей, Верховний Архиєпископ Йосиф Сліпий, перший український католицький єпископ в ЗСА Владика Ортинський, Митрополит Богачевський, о. монс. д-р А. Волошин, о. Маркіян Шашкевич, Іван Франко, Леся Українка і Тарас Шевченко, Симон Петлюра, Іван Мазепа і Ярослав Мудрий і події: Хрищення України, проголошення Четвертого Універсалу УНР, коронація короля Данила та в'їзд Богдана Хмельницького до Києва.

Владика Йосиф дальше інформував, що фундамент для Хреста вже привезено з Італії та що його посвячення відбудеться вже в найближчу суботу, 14-го вересня, о год. 2-ій по полудні. Чину посвячення довершить Владика Йосиф.

Монументальний Хрест на Українському Католицькому Цвинтарі св. Духа

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Передчасне помилування

У неділю, 8-го вересня, президент Джералд Форд несподівано повідомив, що з огляду на те, що колишній президент Ричард Ніксон вже одержав достатню кару за його причетність до спроб затаїти Вотергейтську аферу та що формальне обвинувачення Ричарда Ніксона і судова розправа над ним довели б до дальшого поділу серед населення ЗСА, то він, президент Форд, проголошує повне і беззастережне помилування для колишнього президента Ніксона за всі можливі проступки, поповнені під час його президентури.

Не можна не погодитися із твердженням, що Ричард Ніксон вже одержав достатню кару, якої не зазнав досьогодні жадний інший президент ЗСА. Він був змушений зрезиґнувати з найвищого посту в державі, його репутація тепер очорнена і він, який міг ввійти в історію як один із кращих президентів країни за його успішну політику в ділянці світового миру, буде знаний майбутніми поколіннями, як перший президент ЗСА, що був змушений зрезиґнувати.

Але не можна також не прилучитися до тверджень тих, які вважають, що президент Форд передчасно проголосив помилування свого попередника. Поперше, цим проголошенням президент Форд заперечив свою заяву з 28-го серпня, коли, балянсуючи правосуддя з гуманністю, сказав, що не вмішуватиметься в нормальний процес судочинства, навіть якщо б спеціяльний прокуратор Леон Яворський рішив поставити Ричарда Ніксона в стан обвинувачення, але також зазначив, що залишає відкритою можливість, що помилував би колишнього Президента, якщо ця справа дійшла аж до нього. Ця заява президента Форда із 28-го серпня здобула тоді признання майже всіх прошарів американського суспільства. Натомість передчасне проголошення помилування може розминутися з ціллю, бо замість об'єднати країну, може довести до ще більшого поділу, на що вказують, наприклад, резиґнація новопризначеного пресового секретаря Білого Дому Джералда терГорста та заяви навіть деяких республіканських законодавців, які вважають, що президент Форд повинен був підождати аж до закінчення судової процедури, або принаймні вимогти, щоб Ричард Ніксон признався, що поповнив проступки, а не тільки „помилки".

Подруге, передчасне помилування колишнього президента Ніксона комплікує справу тих його колишніх дорадників і співпрацівників, які вже відбули кару за їхню причетність до Вотерґейтської афери, або, які ще сидять у в'язницях за цю саму справу, чи над якими мають ще відбутися судові розправи. Критики рішення президента Форда вказують, що милосердя і правосуддя повинні бути однакові для всіх осіб, тобто для колишнього президента Ніксона та для його дорадників і співпрацівників, особливо, коли ці співпрацівники та дорадники правдоподібно виконували доручення Ричарда Ніксона.

Отже, не заперечуючи, що Ричард Ніксон вже одержав достатню кару, не можна не прилучитися до заяв тих, які вважають, що рішення президента Форда вже тепер проголосити помилування для колишнього президента Ніксона було передчасне.

Наслідки колоніяльного статусу України

Російськомовна „Рабочая газета" в Києві опублікувала 23-го серпня статтю „Оберігати природу", у якій широко інформує про дискусію в Черкасах на тему охорони природи в Україні. Ця дискусія була заініційована Економічним клюбом редакції при співпраці з міністерством геології УССР і Державним комітетом Ради міністрів УССР в справах охорони природи і вона винесла на порядок дня справи і проблеми, про які тільки час до часу були натяки у совєтській пресі, але про які, звичайно, голосно не говорилося.

Як відомо, совєтський режим в Україні чваниться тим, що здійснив індустріялізацію країни, розбудував промисловість і що у висліді Україна перетворилася у „могутню індустріяльну державу" в Европі і світі. Поминаючи такі й інші с о в є т с ь к і о ф і ц і й н і і неофіційні дані на цю тему, треба звернути увагу на похідне явище цієї приспішеної і не завжди належно продуманої індустріялізації України. Ці наслідки стають щораз то виднішими, бо в гру входить забруднення повітря, води, порушення природного балянсу тощо. Більше того, у згаданій статті вже маємо конкретні факти трагічних наслідків колоніяльного типу індустріялізації і намагання за всяку ціну і якнайшвидше вирвати з надрів землі її багатства для будови „комуністичного суспільства" і совєтсько-російської імперії.

У Західньому Донбасі, наприклад, у висліді незабезпеченого належно видобутку вугілля дійшло до утворення провалу довжиною 45 кілометрів і шириною 1.5 - 3 кілометри. Провал залила вода і „з сільсько-господарського користування вибуло біля 10 тисяч гектарів нив, лугів, лісів". У Запорізькій області (Білозерський залізорудний район) для приспішення копальняних робіт випомповувано підземні води і перекидувано їх до Дніпра. Наслідком цього запалася земля і утворилася „велетенська депресійна вирва", глибиною до 170 метрів. Вона захопила площу 3,500 кв. клм. і „у висліді цього в деяких селах перестали працювати водозабірні свердловини і погіршилось постачання водою семи районів області." На Львівщині у Стрийському районі, під родовищами підземних вод відкрито родовища нафти, які розпочато експлуатувати, не дивлячись на забруднення родовищ води, якою постачається Львів, Стрий, Дрогобич, Трускавець Моршин. По Україні залишено без догляду 2,327 свердловин, які є джерелом забруднення підземних вод. Штучне наводнення Криму допровадило до погіршення забезпечення водою Присивашшя і ліквідації ще недавно урожайних піль. Балянс природи порушено вирубуванням лісів, зокрема в Карпатах, де „втрати від осунень перевищають втрати від землетрусів".

Ці тільки деякі дані ілюструють трагічні наслідки російської експлуатації природних багатств України, що відбувається під прикриттям гасла про індустріялізацію. Така політика може переміннти найбагатшу землю у безвартісну, суцільно забруднену і затрусну територію.

І. Дмитрів

ПІДСТУПНІ МЕТОДИ МОРАЛЬНОГО ВБИВСТВА

II

Протидія української сторони

Перші відомості про цю найновішу м о с к овсько - большевицьку провокацію наспіли до Мюнхену 22-го і 23-го серпня. Ані одна із названих попередньо пресових агенцій чи газет не шукала за можливостями сконтактуватися з АБН чи Ярославом Стецьком перед випуском провокативного доносу у світ. Протидія українських чинників у Мюнхені розгортається під цю пору по двох лініях: по лінії контактів із відповідними політичними дипломатичними й правничими колами, метою яких є спрямувати увагу компетентних чинників на ґрунтовне перевірення джерела тієї провокації, виявлення головного винуватця її ступневого поширення у пресі та притягнення його до судової відповідальности.

Категоричне заперечення провокації та широке насвітлення причин і мотивів скритого провокатора зроблено у пресових інтерв'ю та в обширному комунікаті для західньоевропейської п р еси. Головне вістря у перших реченях комунікату УЦІС у німецькій мові спрямоване проти цих агенцій та газет, які похопилися на сенсаційність провокативної витівки анонімного автора листа до старшини італійської поліції, не перевірили ані джерела, ані мотивів провокації, опублікували її, наносячи таким безкритичним вчинком моральну кривду особам і організаціям українського національного і міжнародного визвольного руху.

В дальшому комунікат УЦІС вказує, що „анонімна інформація, яку зацитувала італійська та інші газети, і яка пов'язує п. Ярослава Стецька, а через нього ОУН, АБН і Німецько - Українське Т-во, з бандитським замахом на „Італікус", мусить мати своє джерело у ворогів української нації, її національно - визвольної боротьби за УССД і права людини, у большевицько - ґестапівському КҐБ. Її метою є дискредитувати б л а городний національно - визвольний рух поневоленої московським большевизмом української нації, що діє під проводом ОУН, і координаційний осередок національно - визвольних рухів — АБН. Як ОУН, так і АБН, — наголошує комунікат, — боряться за національно - демократичні держави всіх поневолених Москвою націй. ОУН і АБН стоять на християнських позиціях, визнають право на незалежність кожної нації, є за реалізацією Харти ООН та Універсальної Деклярації про Права Людини без огляду на расу, релігію, багатство. Вони боряться проти російського імперіялізму і комунізму, проти всякого тоталітаризму, расизму, антисемітизму і проти національної та людської дискримінації".

Комунікат вказує, що якраз тепер ОУН розгортає через своїх прихильників протестні акції в цілому світі в обороні українських культурних діячів, а зокрема в обороні найвизначнішого між ними Валентина Мороза. Поширювана провокація деякими італійськими, німецькими та іншими газетами має „за мету настроїти публічну опінію світу проти українських визвольних змагань, проти національних прав України, а зокрема проти дії в обороні Валентина Мороза та інших в'язнів большевицьких тюрем і концтаборів".

В комунікаті стверджується, що „ОУН і АБН найгостріше засуджують гангстерські методи убивання цивільного населення, жінок і дітей, щоб створити хаос та завести тоталітарний лад на взір московського".

Подавши в коротких зарисах історію ОУН та АБН, в комунікаті наведено докладніші дані про різні міжнародні антикомуністичні рухи, з якими АБН співпрацює і у проводах яких Ярослав Стецько займає чільні становища. Подано там інформацію про сл. п. Степана Бандеру і його смерть з руки московського скритовбивника 1959 року і відмічено, що „Україна має гіркий досвід із тиранами типу Гітлера і Ко.", бо в боротьбі проти їх утратила своїх найкращих синів". Подано коротку історію боротьби УПА проти гітлерівських наїзників та московських окупантів.

Взявши до уваги те, що зокрема деякі німецькі газети пішли дуже далеко у поширюванні провокації, в комунікаті в и с л овлюється жаль та обурення, „що німецькі джерела тієї провокації... передали тенденційно і в пробольшевицькому інтересі статтю із „Кор'єре деля сера", яка подала з офіційних італійських джерел інформацію про заперечення можливостей пов'язання тієї справи з Ярославом Стецьком. Кінцеві розділи комунікату містять інформації про попередні заходи большевицької Москви знищити фізично Ярослава Стецька, що їх виявив Богдан Сташинський чинникам німецької та американської поліції, атака Хрущова на Ярослава Стецька у Скандинавії 1964 року тощо. „Коли не вдався КҐБ морд фізичний, — завважується в комунікаті, — то тепер ідуть намагання морду морального, пов'язуючи його як провідника української національно - визвольної організації, антикомуністичної і антитоталітарної, з кримінальними бандами, що вбивають невинних жінок і дітей. Як може німецька преса допомагати такому намаганню, будучи сама пресою народу, одна третина якого терпить московське тоталітарне ярмо!"

(Продовження на стр. 4-ій.)

М. Сосновський

НА „ІДЕОЛОГІЧНОМУ ФРОНТІ" У БІЛОРУСІ

Совєтська преса з 31 серпня опублікувала повідомлення про те, що ЦК КПСС розглядав питання „Про роботу над підбором і вихованням ідеологічних кадрів у партійній організації Білорусі". Це повідомлення, яке у газеті „Правда" займає аж чотири повних колонки, має подвійне значення. З одного боку, йдеться про загальний „інструктаж" ЦК КПСС політичним республіканським партійним організаціям щодо ідеологічно - виховної роботи з партійними кадрами і з населенням в цілому, а з другого — про ситуацію на „ідеологічному фронті" у самій Білорусі. В загальному контексті сучасної дійсности у совєтсько - російській імперії і одне і друге має своє чимале значення.

Це, між іншим, знайшло своє віддзеркалення в редакційній статті в „Правді" з 3 вересня „Увага ідеологічним кадрам", де орган ЦК КПСС пише, що „постанова ЦК КПСС про роботу з ідеологічними кадрами в Білорусі — це важливий політичний документ загальнопартійного значення, який охоплює діяльність всіх категорій працівників, відповідальних за справу ідеологічного виховання. Оцінки, висновки і рекомендації, які в ньому містяться, мають принципіяльне значення для всіх парторганізацій. Керуючись постановою, спираючись на нагромаджений досвід, кожний партійний комітет є зобов'язаний розпрацювати і здійснити заходи щодо дальшого поліпшення підбору, розміщення і виховання ідеологічних кадрів. При тому треба виходити з цього, що ідеологічна робота — передовий відтинок будівництва комунізму, боротьби проти міжнародного імперіялізму і реакції, опортунізму і ревізіонізму в усіх його проявах".

Тому, що Білорусь чи Білоруська ССР, не є аж надто великим полем зацікавлення совєтської центральної преси, коли на порядок дня приходить проблематика партійно - ідеологічна, поява в „Правді", „Известиях" та інших центральних совєтських газетах такого матеріялу мусить викликати зацікавлення. Як не як, а йдеться тут про третю щодо ієрархічної важливости національну республіку в СССР, яка крім того є другою після Української ССР, що має якийсь міжнародноправний статус і рахується членом - основником Об'єднаних Націй та якої делеґації беруть участь у різних міжнародних конференціях. Хоч територія Білорусі відносно невелика (208,000 кв. км.) і населення її не досягає десяти мільйонів людей, вона займає важливу геополітичну і стратегічну позицію, замикаючи разом з Україною і балтійськими державами доступ Росії до Центральної Европи. Це у свою чергу передрішує російсько - білоруські взаємини і політику російського імперського центру щодо Білорусі. Втримання Білорусі у повній залежності від Москви і суцільна русифікація білоруського народу є у висліді основою політики КПСС щодо Білорусі.

Ніде правди діти, наслідки цієї московської політики на Білорусі є сьогодні очевидні. Вистачить тут нагадати, що наприклад, перепис населення з 1970 р. виявив, що майже 20% білорусів визнали російську мову за свою „рідну мову" і що кругло 50% білорусів „вільно розмовляє" російською мовою. Промовистим є і цей факт, що на Білорусі практично не існує дисидентський рух.

Документ ЦК КПСС, що стосується ситуації на ідеологічно - виховному відтинку в Білорусі, за своїм змістом і стилізацією доводить, що Білорусь в цьому відношенні не становить вразливого місця в імперії. ЦК КПСС вказує тільки на потребу поліпшити ідеологічно - виховну роботу, а коли в окремій частині критикує „окремі партійні організації", то не виходить у цьому поза стандартну фразеологію на тему „ревізіонізму, „буржуазної психології", „совєтського патріотизму", „пролетарського інтернаціоналізму" і т. д. Найбільш характеристичним у тому є повна відсутність навіть згадки про „буржуазний націоналізм", з чим зустрічаємося завжди, коли ЦК КПСС займається Україною, балтійськими республіками чи Центральною Азією. Засадничо, критика ЦК КПСС ідеологічних недоліків на Білорусі по суті дуже нагадує критику подібних недоліків в окремих областях Російської СФСР, де також немає мови про „буржуазний націоналізм", а тільки про „ідеологічні ухили" від генеральної партійної лінії політично - соціяльного порядку. Іншими словами, треба припустити, що в оцінці ЦК КПСС і Політбюра КПСС на Білорусі не існує у загостреній формі відосередній місцевий націоналізм і тому про загрозу з цього боку в документі ЦК КПСС нема згадки.

Недоліки в ідеологічно-виховній роботі компартії Білорусі

Ствердивши на вступі, що білоруські партійні чинники „вміло скеровують зусилля ідеологічних кадрів на розвиток політичної активности і трудової ініціятиви робітників, колгоспників, інтелігенції" і що „в Білоруській партійній організаці укладається передумана система роботи з ідеологічними кадрами", ЦК КПСС звертає увагу на те, що в сучасній ситуації компартія мусить підвищити рівень і розмах ідеологічно - виховної роботи. Одночасно, Білоруська компартія, підкреслюється в документі, має звільнитися з деяких недоліків, зокрема, коли йдеться про „підбір ідеологічних кадрів", їх розміщення та виховання, а далі, коли йдеться про незадовільні зусилля на відтинку „виховання нової людини, закріплення комуністичного відношення до праці, соціялістичної власности, високих моральних відносин між людьми".

Конкретно, ЦК КПСС зобов'язав партійну організацію Білорусі, з одного боку, ліквідувати ці недоліки, а з другого, „вміло організувати боротьбу проти проявів дрібно - буржуазної психології... зосередити зусилля ідеологічних кадрів на комплексному вирішуванні ідейно-виховних завдань, маючи в пляні дальше формування у широких мас трудящих республіки марксистсько - ленінського світогляду, комуністичної моралі". Провідною ідеєю „інструктажу" ЦК КПСС для компартії Білорусі є те, щоб вона почала, „враховуючи сучасну міжнародну обстановку, навчати ідеологічні кадри вміння з наступальних позицій вести боротьбу з буржуазною і ревізіоністською ідеолоґією". Під цим кутом має бути організована вся робота партії і до цієї роботи партійні чинники мають залучити учителів, науковців, журналістів,

(Продовження на стр. 4-ій.)

У 60 РОКОВИНИ ВИСТУПУ УКРАЇНСЬКОЇ ЗБРОЙНОЇ СИЛИ

СЛОВО УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

„... Бо тільки МЕЧ — а не слова
Добудуть Нації права
у ворогів її розвою!"

П. Грабовський

1914 РІК...

Рік Шевченка — СОТИЙ від хвилини, коли цей „світ тихий, край милий, Його Україну" побачив уперше він, її Пророк.

Вона — готується вшанувати його.

Та — у Каневі, над Дніпром, на його могилі, розташувався салдатський караул. І загальна заборона вклонитись йому. Царат побоявся його Духа.

Але в Галицькій Землі, отому — тоді — Піємонті Українства, українства національного, культурного і політичного, пильно стеженому захланним сусідом, москвофільською диверсією, насичуваною Москвою, — селами, містечками й містами спонтанною хвилею йдуть урочисті святкування, встановлюються його погруддя, подекуди, на майданах, на перехрестях шляхів, погруддя на постументах.

Піємонт Українства клониться Пророкові.

А завершенням святкувань — величавий, історичний, Шевченківський Січово-Сокільський Здвиг 28 і 29 червня 1914 року, в столиці Галицької Землі, Львові!

Здвиг, що став несподіваною для сусідів маніфестацією сили національного українства, що ствердив, хто господарем цієї землі, що був могутньою демонстрацією — протестом проти Москви.

Коли ж у висліді стрілів у Сараєві знялася світова хуртовина і на Піємонт хлинула московська навала — Галицька Земля кинула на терези історичних подій і наш український меч:

У цю борню висилає свою рідну збройну силу — Леґіон Українських Січових Стрільців.

Щоб в час, коли вирішується про нас — не ділялося без нас!

10 вересня 1914 року, Перша Сотня Українських Січових Стрільців, Сотня під командою сотника Василя Дідушка, вийшла на фронт, на верхів'я Бескиду, щоб загородити шлях навалі ворога на останню частину Рідної Землі, Закарпаття.

Тут, на Бескиді і під Верецьками, у першому бою, прославила вона Українське Січове Військо й українське ім'я.

Бо — світом пішов розголос про українство, що збройним чином докoментує свою зрілість до повного, незалежного, національного життя.

Леґіон УСС став виразником державницької зрілости не тільки Галицької Землі.

„Союз Визволення України", що створився й діяв паралельно з діями Леґіону, керований діячами із Східніх Земель — був наче соборним фірмаментом того чину перед політичним світом.

Від тієї історичної в нашому житті події — минуло вже шістдесят років.

Ці роки і події, що сталися в них і стаються тепер, показали і показують вирішне значення власної збройної сили.

Тому, вшановуючи нині тут, у вільному нашому житті роковини виступу Української Збройної Сили, кличемо всю Українську Національну Спільноту, що своїми організаціями є в системі Українського Конґресового Комітету Америки, відзначити врочисто в кожній Громаді ці Роковини.

Вшанувати Леґіон Українських Січових Стрільців, що вийшли у бій за Україну свідомі, що волю їй верне й долю їй зготовить тільки український меч!

Ню Йорк, у вересні 1974 року

Український Конґресовий Комітет Америки

І. Вовгук

ПОХВАЛА ТВОРЧИМ СУМІВСЬКИМ ДІЛАМ

(Слово привіту до учасників Здвигу СУМА — 1-го вересня 1974 р.)

1

Дорогі Сумівці! Щиросердечно вітаю Вас, а з Вами і всю українську молодь, у 25-ту річницю плідної праці СУМА на американській землі. Вітаю цвіт української спільноти в ЗСА, її надію в змагові за здобуття державно - політичної волі України.

Двадцять п'ять років праці — це чверть століття. В житті людини — це зрілости пора. Час, коли творча енергія духу людського кличе людину до творчого діла, коли хочеться світ обняти, щоб щастям його напоїти.—Прекрасний час! Цьогорічний Здвиг багатолюдний. На Здвиг прибуло більше, як дві тисячі сумівців з більшости стейтів ЗСА. Радіємо організаційній зрілості і міці СУМА. Та зрілість і міць не прийшли самі, не впали й з неба. Це здобуто у наполегливій кропіткій праці, часто непомітній, сумівської юні, керівництва спілки, виховників і батьків. Хвала вам — всім, що працювали на молодечому сумівському полі, плекаючи нашу надію. А надія в національному змагові за волю українського народу — дуже важлива річ, в ній сила необчислима.

Дивлячись на Вас, в час змагання на площі вчора, а нині, як під музику Чикагського осередку маршували на цю площу, я подумав: як раділи б українські сили, об'єднані національною ідеєю, що стоять у змазі за державно - політичну волю нації проти большевицької тиранії московського великодержавництва, бачучи Вас у творчій наполегливій праці. В сумівських рядах українська молодь на чужині, що стала для неї придбаною батьківщиною, гартуючи себе, пізнавала національну правду батьків і дідів, бо її в Україні спотворює, намагаючись знищити, звироднiла система большевицька, з її великодержавною ідеологією „Тварей і морд".

В праці на протязі чверть століття сумівська молодь гартуючи себе ідейно - політично, завжди допомагала нам, старшій ґенерації нести і ширити правду про Україну і її національно - політичний змаг за волю і справедливий лад. Ваші успіхи в праці свідчать про те, що звернення Воюючої України з 1949 року, в якому було наголошено ролю молоді в боротьбі нації за державно-політичну волю, впало на добрий ґрунт — зерна його проросли, розквітли і починають колоситися. Воююча Україна тоді, під проводом українського націоналізму, на чолі з державним мужем Романом Шухевичем, зверталась до української молоді на чужині, закликаючи її: зберігати себе від розкладових сил, які пробуватимуть розхитувати національну ідейність і моральну стійкість.

В зверненні закликалось молодь активно гартувати свою ідейність, пізнаючи все добре і корисне для українського життя в світі. Чверть століття сумівська молодь намагалась у праці і в ділах своїх з д і й с н ю в а т и вказівки Звернення Воюючої України. І це привело до успіхів у вашій праці.

Радіючи за них, під час маршу на цю площу, я запримітив у сумівских рядах двох інженерів, які вели два рої молодих сумівців, сумент. І це мені нагадало добрі українські звичаї, за якими наші статечні хлібороби привчали синів і дочок любити землю свою. А давніше козаки привчали синів володіти зброєю, щоб ту землю боронити. І подумалось: Яка то велика річ тяглість між поколіннями, неперервність зв'язку у змагові, а в поневоленої нації та тяглість особливо важлива. Покоління, яке втратить тяглість свого змагу зі змагом попереднім, не буде в силі виконати свого історичного завдання — місії, бо з втратою тяглости змагу губиться перегук поколінь. Загубивши перегук минулого з майбутнім, воно втратить духову єдність поколінь. А втрата її стеле дорогу до духової деґрадації.

— □ —

Лиха зазнає нарід, коли в його національному змагові за волю губиться тяглість боротьби між поколіннями і нове покоління починає визволення від себе. А в нашій історії таке бувало. Тому то народна мудрість аджарців (гірський нарід на Кавказі), а вони випили чимало горя, обороняючи свою окремішність від займанців, говорить: „Хто вистрелить у своє минуле з рушниці, в того майбутнє випалить з гармати".

Міркуючи про батьківське провідництво маючи на прикладі цих двох інженерів, подумав собі: а що якби наші старші приділяли більше уваги національному вихованню в молодечих організаціях. Як багато ми зробили б для національного збереження себе в цьому світі! Приклад старших: наука батька, материнськапісня, казка, бабусь і дідів — то великий скарб для молоді. Праця з молоддю ошляхетнює життя старших, в ній, нездійснені нами самими, національні ідеали спрямовуються через сучасне майбутнє, його ж творитиме наша молодь.

За двадцять п'ять років праці численних осередків і ГУ СУМА зроблено багато. Сумівці заслужено пишаються хором „Жайворонки", танцювальним ансамблем „Верховинці" в Ню Йорку і в інших осередках, школами українознавства, спортовими групами, оркестрами та іншими культурно мистецькими організаціями. Завдяки сумівській діяльності тисячі нашої молоді охоронено від асиміляційних небезпек чужини.

Два роки тому мені довелося їхати до Олбанської околиці з хором „Жайворонки" і бути свідком того захоплення, з яким люди різних поколінь приймали виступ хору. Понад чотири години їзди в автобусі сумівки співали про красу, велич України — всіх її земель.

(Продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ШКІЛЬНОЇ РАДИ УККА
і
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ЦЕНТРАЛІ ОПІКУНІВ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА
— відбудуться —
в днях 26 і 27 жовтня 1974 року
в Клівленді, Огайо

З огляду на важливість справ, прохаємо Вп. Директорів Шкіл Українознавства та Вп. Опікунів цих шкіл, зголосити свою участь у повищих Зборах і до 30-го вересня 1974 р. подати найновіші адреси, на які мають бути вислані докладні повідомлення про Збори з порядком і місцем нарад і т. і.

Адреса для зголошень:
DANIEL BEREZOWSKY
12874 Sparling, Detroit, Mich. 48212

За Шкільну Раду УККА: Д-р Едвард Жарський голова
За Централю Опікунів: Данило Березовський голова

Президент Форд встановить крайову раду для справ амнестії

Вашингтон. — Минулої п'ятниці, 6-го вересня, президент Джералд Форд повідомив, що плянує встановити крайову раду, зложену з цивільних осіб, завданням якої буде розглядати можливості надання амнестії для дезертирів і тих юнаків, які втекли за кордон, замість зголоситися до військової служби під час В'єтнамської війни. Тодішній пресовий секретар Дежаралд терГорст заявив, що ця крайова рада розглядатиме справу кожного дезертира та втікача окремо, тобто, не буде проголошено загальної амнестії, необмеженої жадними умовами. Рада складатиметься із 3-ох до 7-ох членів і матиме подібні функції до ради, створеної президентом Геррі Труманом після Другої світової війни. Президент Форд мав оприлюднити своє остаточне рішення відносно амнестії в цей вівторок, 10-го вересня, але відложив це рішення на пізніше, бо потребує більше часу для розгляненння цієї справи. Помилування колишнього президента Ніксона забрало йому весь вільний час.

Президент Форд закликає академічну спільноту допомогти в розв'язці проблем країни

Колюмбус, Огайо. — Промовляючи в п'ятницю, 30-го серпня, на градуаційних церемоніях в Стейтовому університеті Огайо, президент Форд закликав академічну спільноту допомогти в розв'язці проблем Америки, закликав до встановлення „дійсного партнерства між академічним світом та рештою нашого суспільства" і обіцяв зробити все можливе, щоб випускники коледжів і університетів могли одержати добру працю. Він натякнув, що хоче зліквідувати наслідки антагонізму, який існував в 1960-их та на початку 70-их років між студентами з одного боку, а робітниками та середньою клясою з другого, особливо відносно війни у В'єтнамі. Зазначуючи, що дуже часто трапляється, що випускники шкіл не можуть знайти відповідних праць, Президент звернувся до п р а цедавців збільшити продукцію, щоб в такий спосіб створити нові позиції та допомогти в боротьбі з високими цінами. Коледжі та університети можуть допомогти в розв'язанню різних проблем країни підготованням спеціялістів в різних ділянках, які, наприклад, могли б довести ЗСА до самовистачальности в ділянці енергії, включитися в боротьбу проти інфляції тощо. Президент натякнув, що старатиметься втягнути в свою адміністрацію більше представників академічного світу, подібно як це було за президентури Джона Кеннеді. Щодо фінансових проблем вищого шкільництва, то Президент обіцяв звернутися до Конґресу в справі предложення термінів законів, які призначують дотації для студентів. Він закликав американських студентів брати приклад зі студентів комуністичного Китаю, які, на думку Президента „дуже здисципліновані та зацікавлені своєю наукою".

Недалеко Греції сталася катастрофа американського пасажирського літака

Атени. — Тут наспіли повідомлення про те, що над Іонським морем сталася катастрофа з американським пасажирським літаком ТВА з 88 пасажирами. Причина катастрофи невідома. Літак був на шляху з Тел Авів через Атени до Риму і Ню Йорку. Катастрофа, у якій мали загинути всі пасажири разом з залогою, наступила після вилету з атенського аеропорту. В Бейруті одна палестинська терористична група повідомила, що катастрофа сталась у висліді вибуху бомби, що її мали б заклати члени цієї організації.

Ділимося сумною вісткою з Українськими Комбатантами і Громадянством, що 24-го серпня 1974 р. відійшов у Вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни, на 77-му році життя

бл. п.
ІВАН ШМИРКО

учасник Визвольних Змагань, підстаршина УГА і Армії УНР, примірний і жертвенний парохіянин, постійний платник Національного Датку протягом 20 років, людина доброго серця.

Залишив у смутку: дружину Анну, одинокого сина Володимира, синову Марію і двоє внуків.

ПОХОРОН відбувся в середу, дня 28-го серпня 1974 року на цвинтарі католицької парохії Святого Серця в Бінгемтоні, Н. Й.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Родині в жалобі, складаємо вислови глибокого співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ в БІНГЕМТОНІ, Н. Й.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
св. п. письменника
ЗОСИМА ДОНЧУКА
одного з основоположників першого Товариства Прихильників УНР в США і довголітнього голови і члена Управи Товариства у Філядельфії, Па.
на ЙОГО МОГИЛІ на ЦВИНТАРІ при ЦЕРКВІ-ПАМ'ЯТНИКУ в БАВНД БРУКУ
в суботу, 14-го вересня 1974 року
о год. 12-ій дня
буде відслужена
ПАНАХИДА ЗА СПОКІЙ ЙОГО ДУШІ
Після Панахиди в церковному будинку в Бавнд Бруку відбудеться
ПОМИНАЛЬНА ТРАПЕЗА
На Панахиду і трапезу запрошується Читачів, Однодумців, Знайомих і Друзів Покійного з Філядельфії та інших міст.

Дружина — ЛАРИСА ДОНЧУК
та УПРАВА Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ УНР у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.

Від'їзд автами в суботу, 14-го вересня о год. 9:30 ранку від 5004 Old York Rd., Філядельфія, Па. Всіх бажаючих віддати честь Покійному, а не мають авт. просимо зголошуватись на число тел. DA 4-7775 між 8-4 по пол. до п'ятниці, 13-го вересня.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. паніматки Олени Циґанюк
склали на „Фонд ім. д-ра В. Залозецького":

Д-р Евген Омельський — 100; Ірка й М. Шнитко та о. протопресв. І. Ткачук — по 20; проф. Я. Паладій — 15; д-р Мир. Роговський — 12; інж. Я. Балабан, П. Григорович і д-р І. М. Новосівський — по 5. Разом — 182 дол.

З великим смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 7-го вересня 1974 р. в Честері, Па. відійшов у Вічність на 74-му році життя наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУСЬ і БРАТ

бл. п.
ЕВСТАХІЙ МІНЧАК

учитель і директор шкіл на Рідних Землях, б. довголітній голова 352 Відділу УНСоюзу, б. секретар Відділу УККА, член ОБВУА, член Т-ва за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви в Честері, Па.

ПАНАХИДА — у вівторок, 10-го вересня 1974 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Кансевського при 2524 3-тя вул. Вест.

ПОХОРОН в середу, 11-го вересня 1974 р. о год. 8:30 ранку з того ж заведення. ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30 ранку в церкві св. Духа. Тлінні Останки будуть похоронені на цвинтарі св. апп. Петра і Павла в Спрінгфілд, Па.

В глибокому смутку прибиті:
дружина — ЛЕОНТИНА
дочка — ДАРІЯ ЗЕЛИК з чоловіком ІГОРЕМ і сином АНДРІЄМ
син — РОМАН з дружиною ҐЛЬОРІЄЮ
дочка — МИРОСЛАВА
брати: МИХАЙЛО з дружиною ОСИПОЮ
СЕМЕН з дружиною АНАСТАЗІЄЮ і дітьми на Рідних Землях
ДМИТРО з дружиною АННОЮ і сином БОГДАНОМ
і дальша Родина на Рідних Землях і в Польщі

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ мого Найдорожчого і Незабутнього МУЖА
бл. п.
КОЛІ ПРИПЛЕСЯ
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в суботу, 14-го вересня 1974 р. о год. 8:30 рано
в церкві св. Юра, Ню Йорк, 7-ма вул.

Про молитви просить
дружина ОКСАНА
і СЕСТРИ

З великим смутком повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що дня 7-го вересня 1974 р. несподівано відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ВУЙКО і ШВАҐЕР

бл. п.
ІВАН ФЕРЕНС

нар. 20-го липня 1912 р. в Радехові, Зах. Україна.

ПАНАХИДА в понеділок, 9-го вересня 1974 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин - Литвин в Ірвінґтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН у вівторок, 10-го вересня 1974 р. о год. 9:30 ранку до церкви св. Івана Хрестителя, а опісля на цвинтар Hollywood Cemetery в Union, N.J.

Глибоким горем прибиті:
КАТЕРИНА — дружина
СТЕФАНІЯ — донька з мужем і дітьми
РОМАН — син
СТЕФАН — шваґер
МАРІЯ — братова з донькою ОКСАНОЮ
та близька і дальша Родина в Америці і Україні

ПРОФ. ЛЕВ РУДАВСЬКИЙ

уроджений 8-го серпня 1890 р., Стинава Нижня, Україна, помер несподівано 5-го вересня 1974 р. в Ст. Пол, Мінн.

В глибокому смутку залишені:

ЗЕНОВІЯ — дружина
Д-р ОЛЕКСАНДЕР, син з дружиною АНІТОЮ, проф. університету в Сан Гозей, Каліф.
ІВАННА СТРІЛЬБИЦЬКА — сестра, у Форт Вейн, Індіяна
Д-р мед. ОЛЕКСАНДЕР СТРІЛЬБИЦЬКИЙ — сестрінок у Форт Вейн, Інд.
ЯРОСЛАВ СТРІЛЬБИЦЬКИЙ з дружиною ТАНЕЮ і донею КСЕНЕЮ — сестрінок, Форт Вейн, Інд.

ПОХОРОН довершив о. канонік Стефан Кнапп з української католицької церкви св. Стефана у Ст. Пол, Мінн.

Покійний був професором і куратором гімназійним у Познанні і на еміґрації в Інґольштаті, а в Америці проєктував взори для фірми Bigelow Co., St. Paul, Minn.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Президент Форд проти збільшення допомоги для засобів масової транспортації

Піттсбург. — Промовляючи на 6-ій Інтернаціональній Конференції для справ транспортації, президент Джералд Форд у понеділок 9-го вересня, заявив, що категорично не погодиться на збільшення федеральної допомоги для засобів масової транспортації, а погоджується з рішенням Палати Репрезентантів, яка на цю ціль призначила тільки 11 більйонів долярів, замість 20 більйонів, вимаганих представниками великих міст. Президент сказав, що призначення 20 більйонів на транспортаційні цілі погіршило б інфляцію в цілій країні. Натомість речники метрополітальних округ твердять, що 11 більйонів не вистачать, щоб втримати кошти проїзду засобами масової транспортації на теперішніх рівнях.

В Південній Кореї продовжуються протияпонські демонстрації

Сеул. — Згідно з повідомленнями закордонних кореспондентів, південні корейці не припиняють бурхливих протияпонських демонстрацій на знак протесту здогадної співучасти японських чинників у замаху на президента Парка 15 серпня. В часі останньої демонстрації 9 вересня поліція мусіла застосувати слізний газ, щоб розігнати демонстрантів, які готовились заатакувати японську амбасаду. На знак протесту проти інтервенції поліції і проти японців група 15 південнокорейців демонстративно повідтинала собі на руках мізинці.

ПОМИЛУВАННЯ НІКСОНА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

зав, що не може погодитися з рішенням президента Форда і тому резигнує з посту в канцелярії спеціяльного прокуратора. Владімір Прегель, голова великої лави присяжних, яка розглядала Вотергейтську справу, заявив, що серйозно застановляється над скликанням цієї лави присяжних, щоб вона „розглянула справу Ніксона".

Але рішення президента Форда відносно Р. Ніксона також здобуло похвали з боку цілого ряду чільних республіканських діячів. Віцепрезидент-номінат Нелсон Рокефеллер заявив, що Президент „поступив гуманно" відносно свого попередника. Подібно висловився сенатор Беррі Голдвотер із Арізони. Республіканський сенатор Роберт Гріффін із Мічіґану сказав, що Президент рішив вже тепер проголосити помилування для Р. Ніксона, бо непевність щодо його майбутности підривала фізичне та ментальне здоров'я колишнього президента. Натомість деякі особи, які недавно зустрічалися з Ніксоном, твердять, що він цілком здоровий і не виявляє жадного поденервування.

У зв'язку з проголошенням помилування ,стало відомо, що адвокати Білого Дому хотіли, щоб колишній президент Ніксон виголосив публічну заяву, в якій розкрив би всі факти про його ролю у Вотерґейтській афері. Але Р. Ніксон на це не погодився, бо вважав, що це становило б „признання до вини" і в своїй заяві тільки признався до „помилок", а не проступків, чи злочинів.

НА „ІДЕОЛОГІЧНОМУ ФРОНТІ" У БІЛОРУСІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

працівників культури, включно з Академією наук Білоруської ССР.

Стільки в цьому документі ЦК КПСС на тему недоліків на ідеологічно - виховному відтинку в праці партійних органів Білорусі і стільки на тему їхніх завдань у ближчому майбутньому. Доводиться зробити висновок, що у такій редакції документ цей сигналізує відносний „спокій" у цій частині совєтської імперії і виявляє, що поширений в інших республіках у формі дисидентського руху процес, принаймні при оцінці зі зовні, оминув Білорусь.

Чи не на основі аналізи таких і інших документів югославський дисидентський діяч Мілован Джілас передбачав недавно, що навіть коли розпадеться СССР і коли всі інші національні республіки відокремляться від Росії, „Білорусь залишиться у федерації з Росією"? Прогноза, безумовно, прикра, але покищо не маємо у нашому розпорядженні фактів, які б уможливили нам цю прогнозу заперечити.

ПІДСТУПНІ МЕТОДИ МОРАЛЬНОГО ВБИВСТВА

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Кінцеві висновки

На найособливішу увагу в контексті і в дотеперішньому поширенні тієї провокації заслуговує анонімний лист з підписом ІРҐУМ, що ніби походить від назви ізраїльської терористичної організації, яка вела колись терористичні акції проти британців у Палестині, а тепер мала б діяти на протиарабському відтинку. В нас не може бути найменших сумнівів у тому, що цей лист і подана в ньому провокація є продуктом московсько - большевицького КҐБ, чи радше того його відділу, що займався колись із Праги провокативно - диверсійними акціями проти цілого ряду високопоставлених політиків Заходу, політичних рухів і, навіть, проти окремих урядів. Так звана „чеська відлига" із 1966-1968 років приневолила Москву припинити роботу цього відділу в Празі, а шеф того відділу втік на Захід і проживає тепер в ЗСА.

Якщо така ізраїльська організація існує ще сьогодні, то треба сподіватися, що її лідери заперечать цього анонімного листа, а рівночасно перевірять свої ряди, щоб там не сиділа вже большевицька агентура.

Ця московсько - большевицька провокація має на меті декілька цілей: завдати морального удару Ярославові Стецькові, Голові Проводу ОУН і Голові ЦК АБН, завдати морального удару ОУН і АБН, з а а б с о рбувати ці чинники в обороні свого імени та імени українського націоналістичного визвольного руху, при цьому забити клина у жидівсько - українські відносини, вживаючи для цілей своєї провокації ініціяли із назви жидівської організації.

Вже від довгого часу Москва виявляла занепокоєння із того, що переслідування жидів в СССР і спільні терпіння жидівських та українських політичних в'язнів у московських к о н цтаборах наблизили певні кола жидів і українців одні до одних. Вище зреферована затія мала б цьому перешкодити.

Українська спільнота повинна зустріти цю чергову московсько - большевицьку провокацію холоднокровно та ще з більшою рішучістю вести далі політичні акції в ім'я самостійности України, волі та гуманних прав ув'язнених і переслідуваних українських патріотів.

В усіх країнах нашого поселення треба повести акцію розкриття і роз'яснення цієї провокації відповідним державним і пресовим чинникам, щоб вони (зокрема преса, радіо, телевізія) не ставали з легкої руки також жертвами московсько - большевицьких провокацій. Рівночасно, робити намагання з усіх сторін, щоб компетентні чинники простежили цю провокацію до кінця, знайшли провокатора та назвали його перед публікою вільного світу.

СПОРТ

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ДАЛЬМАТІНАК" СК 2:1(1:0).

Юньйон. — 30-го серпня — у другій з черги зустрічі в турнірі за чашу Райнґольда, цим разом, зі сильним футбольним клюбом „Дальматінак" (ДАФБ-Оберліґа), „Ч. Січ" здобула дуже важливу перемогу — 2:1, завдяки якій наші футболісти зайняли чолову позицію в показнику тебелі гор І-й групи.

Ця друга за порядком перемога „Ч. Січі" з чоловими клюбами згаданого Німецько-Американського Футбольного Союзу, свідчать про силу і боєздатність нашої дружини, яка в своєму ще більш добірному складі може в новому сезоні в „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі — знову відіграти першорядну ролю.

Звітова зустріч проходила завзято і в швидкому темпі, що його накинули і витримали на протязі гри українські футболісти. Ведення 1:0 для „Ч. Січі" здобув Монтано в 24-ій хв. перейнявши м'яча з невдалого викому воротарем дальматівців. У 56-ій хв. після серії гарних акцій нападу „Ч. Січі", Охрименко здобув ефективного і як пізніше показалося, переможнього голя вечора. При стані 0:2 футболісти „Дальматінак" почали виявляти невдоволення з окремих рішень судді, подаючи під ряд попереджень його жовтою і врешті червоною карткою. В 59-й хвилині гості закінчили свою чергову контратаку, у висліді якої здобули свого почесного голя. І врешті 6 хвилин перед закінченням тієї зустрічі, „Дальматінак" вкоротили гру, головний суддя зарядив усунення з площі їхнього футболіста, який закинув ногою в обличчя лінійного судді пісок. Не маючи іншого виходу, суддя відсвистав кінець змагань з цим вислідом 2:1.

Склад „Ч. Січі": Адамкевич, Марущак, Паньків, Ткач, Юрчак, Охрименко, Козар, Фарміґа, Монтано, Вас.Каздоба, Л. Вільчак, Леонів, Сольчаник.

Показник табелі гор І групи турніру Райнґольда після тієї зустрічі:

1. „Ч. Січ"	4:0 точок	7:2 воріт
2. Дальматна		2:4 точок	3:4 воріт
3. Бенфіка	СК	1:1 точок	3:3 воріт
4.Елизабет	СК	1:3 точок	3:7 воріт

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" ПЛАВАЦЬКИМ ПЕРШУНОМ УСЦАК НА 1974 РІК

Союзівка 31-го серпня. — В четверте за порядком, плавацька ланка „Ч. Січі" здобула звання першуна УСЦАК-у і мандрівну чашу УНС-оюзу в річних змаганнях, що відбулись тут на блакитних доріжках олімпійського байсену. Цим своїм черговим великим успіхом плавацька ланка гідно відзначила 50-річний Ювілей „Ч. Січі", під знаком якого проходили ці першенства. Як і в 3-ох попередніх роках „Січовики" домінували в цих першенствах, так кількістю, як і якістю змагунів (ок), які між іншими встановили ряд нових рекордів. Золотими, срібними і бронзовими медалями врочисто нагороджено таких змагунок й змагунів плавацької ланки „Ч. Січі": Надя Слиж, Ірена Почтар, Марія Кучинська, Ірена Паславська, Лідія Очеретко і Роксана Гнатейко.

Марко Слиж, Степан Очеретко, Андрій Слиж, Данило Почтар, Віктор Каздоба, Роман Букачевський, Віктор Кучинський.

Провідником плавацького активу „Ч. Січі" в цих першенствах був д-р Р. Слиж.

Показник табелі плавацьких першенств УСЦАК-у на 1974 рік:

Чорноморська Січ	81	точок
К. Л. К. Торонто	27	"
Союзівка	9	"
Пл. Клюб Коговс	8	"
Пласт	7	"
Сокіл Сиракюз	4	"
К. Л. К. Ню Йорк	2	"
СК СУМА Крилаті	1	"
УСО Тризуб, Філядельфія	1	"

ТЕНІСИСТИ „СІЧІ" в ТЕНІСОВИХ ПЕРШЕНСТВАХ УСЦАК

Зенон Снилик, один з найвизначніших тенісистів „Ч. Січі", одинокий із 14-ти членів ланки „Ч. Січі" — учасників цьогорічних першенств, здобув звання першуна групи чоловіків у віці 35-45 років. До здобуття цього почесного звання З. Снилик наближався в ряді попередніх турнірів, але здобув його врешті саме в цьому році коли Т-во відзначає свій 50-річний Ювілей. Приємно згадати юних тенісистів „Ч. Січі", що дійшли до півфіналу і фіналу, якими були випускники Спортової Школи „Ч. Січі": Марко Хома в групі юнаків дійшов до фіналу, Андрій Бакун (він теж талановитий футболіст) дійшов до пів фіналу. В цій же групі змагався теж Маріян Хамуляк. В окремих групах цього турніру УСТ „Ч. Січ" репрезентували: д-р В. Гук, інж. Б. Кучинський, інж. Ю. Гончаренко, Ю. Голюка, Є. Змій, Б. Бурачинський, С. Федоровський, А. Гончаренко, Ю. Михайлюк, і Б. Мочула.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ ГУРТОК „Ч. СІЧ" ДЕБЮТУВАВ у ПЕРШЕНСТВАХ УСЦАК

У днях 24 - 25 серпня на оселі СУМА в Елленвіллі, відбулися річні першенства УСЦАК-у, в яких вперше в історії наймолодшої ланки „Ч. Січі" — взяв участь гурток юних легкоатлеток (ів), „Ч. Січі". В загальному цей дебют юних спортовок (ців) закінчився досить успішно. В групі наймолодших юначок в конкуренції 60 м., перше місце і золоту медалю здобула Христина Басняк. У цій же групі в конкуренції 4 х 60 м., згадана вже Христина Басняк разом з Дарією Моцюк і Стефою Шефер здобули 3-тє місце і їх нагороджено бронзовими медалями. Відзначені медалями були теж: Наталка Басняк (скок у височінь) і Ігор Костецький скок в довжінь).

У проводі першенств від УСТ „Ч. Січ" працювали: д-р, інж. І. Гурин, інж. А. Лапичак в суддівській колегії, З. Стебельська, О. Паславська, О. Напора, Р. Тимкевич і Д. Сиґіда — секретарками.

О. Твардовський

Вступайте в члени УНСоюзу!

Америка припинила експорт урану до Індії

Вашингтон. Речники Комісії для справ атомової енергії повідомили, що американський уряд припинив всі експорти урану до Індії, поки індійський уряд не вияснить своєї політики відносно атомових випробувань. Цей крок американського уряду є реакцією на те, що минулого травня Індія перевела атомову детонацію, яку назвала „мирним нуклеарним вибухом". Американський уряд підкреслює, що не розрізняє між „мирними" та „мілітарними" атомовими вибухами і хоче, щоб індійський уряд запевнив, що уран, доставлений з Америки, був вживаний тільки для мирних цілей, а ніколи для жадних атомових вибухів. Наразі Індія відмовилася дати таке запевнення.

ТАРЗАН, 7178. НЕБЕЗПЕЧНА ШВИДКІСТЬ

Думаю, Тарзане, що ми довинні якнайскоріше зустрінутися з суддею Брандом! Петре, вважай! Це авто надто швидко їде по цій переповненій вулиці! Гей!! Повільніше, сліпий - такий ідіоте!!!